

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-480/12

**Minister van Financiën
przeciwko
X BV**

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden)

Wspólnotowy kodeks celny — Zakres zastosowania art. 203 i 204 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 — Procedura tranzytu zewnętrznego — Powstanie długu celnego w wyniku niewykonania obowiązku — Przedstawienie towarów po terminie w urzędzie przeznaczenia — Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 10 ust. 3 — Związek między powstaniem długu celnego a powstaniem obowiązku podatkowego z tytułu podatku VAT — Pojęcie czynności podlegających opodatkowaniu

Streszczenie – wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 maja 2014 r.

1. *Unia celna — Powstanie długu celnego w następstwie niewykonania jednego z obowiązków wynikających ze stosowania danej procedury celnej — Uchybienie niemające rzeczywistego wpływu na prawidłowe przeprowadzenie procedury celnej — Zakres — Niedochowanie terminu na przedstawienie towarów — Brak rozsądnego terminu — Wyłączenie*

[rozporządzenia: Rady nr 2913/92, zmienione rozporządzeniem nr 648/2005, art. 203, 204; Komisji nr 2454/93, zmienione rozporządzeniem nr 444/2002, art. 356, art. 859 pkt 2 lit. c)]

2. *Unia celna — Powstanie długu celnego w następstwie niewykonania jednego z obowiązków wynikających ze stosowania danej procedury celnej — Uchybienie niemające rzeczywistego wpływu na prawidłowe przeprowadzenie procedury celnej — Zakres — Niedochowanie terminu na przedstawienie towarów — Wyłączenie — Brak informacji o powodach przekroczenia terminu lub miejscu przechowywania towarów — Brak wpływu*

[rozporządzenia: Rady nr 2913/92, zmienione rozporządzeniem nr 648/2005, art. 203, 204; Komisji nr 2454/93, zmienione rozporządzeniem nr 444/2002, art. 356, art. 859 pkt 2 lit. c)]

3. *Harmonizacja ustawodawstw podatkowych — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Dostawa towarów — Pojęcie — Sprzedaż towarów przestających podlegać procedurom celnym — Włączenie — Dług celny powstały wyłącznie na podstawie art. 204 rozporządzenia nr 2913/92 — Brak wpływu*

(rozporządzenie Rady nr 2913/92, zmienione rozporządzeniem nr 648/2005, art. 204; dyrektywa Rady 77/388, zmieniona dyrektywą 2004/66, art. 2, art. 7 ust. 3 akapit pierwszy)

1. Artykuły 203 i 204 rozporządzenia nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem nr 648/2005 w związku z art. 859 pkt 2 lit. c) rozporządzenia nr 2454/93 ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 444/2002, należy interpretować w ten sposób, że samo przekroczenie terminu na

przedstawienie, wyznaczonego zgodnie z art. 356 ust. 1 rozporządzenia nr 2454/93 w brzmieniu zmienionym, nie prowadzi do powstania długu celnego z powodu usunięcia danych towarów spod dozoru celnego w rozumieniu art. 203 rozporządzenia nr 2913/92 w brzmieniu zmienionym, ale prowadzi do powstania długu celnego na podstawie art. 204 tego ostatniego rozporządzenia.

W istocie art. 203 i 204 rozporządzenia nr 2913/92 mają odmienne zakresy zastosowania. O ile bowiem pierwszy dotyczy działań, które prowadzą do tego, że towar zostaje usunięty spod dozoru celnego, o tyle drugi przepis dotyczy naruszeń obowiązków oraz warunków związanych z procedurami celnymi, które to naruszenia nie wpłynęły na dozór celny. Z treści art. 204 rozporządzenia nr 2913/92 wynika zatem, że przepis ten znajduje zastosowanie wyłącznie w przypadkach, które nie są objęte art. 203 tego rozporządzenia.

W tym względzie, zgodnie z art. 204 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 2913/92 dług celny w przywozie powstaje w wyniku niewykonania jednego z obowiązków wynikających ze stosowania procedury celnej, którą został objęty towar podlegający należnościom przywozowym, chyba że zostanie potwierdzone, iż uchybienie to nie miało rzeczywistego wpływu na prawidłowe przeprowadzenie tej procedury. Każdy przypadek, który nie jest objęty tym wyjątkiem, mieści się w zakresie zastosowania art. 204 rozporządzenia nr 2913/92.

Jednakże art. 859 pkt 2 lit. c) rozporządzenia nr 2454/93 przewiduje wyraźnie, że w przypadku gdy został przekroczony termin określony na podstawie art. 356 tego rozporządzenia, a przedstawienie towarów po terminie nie może być uzasadnione zgodnie z ust. 3 tego artykułu, przekroczenie terminu na przedstawienie uznaje się za niemające rzeczywistego wpływu na prawidłowe przeprowadzenie składowania czasowego lub odpowiedniej procedury celnej, jeżeli towar został jednak przedstawiony w urzędzie przeznaczenia w rozsądnym terminie.

(por. pkt 31, 32, 39, 41, 45; pkt 1 sentencji)

2. Artykuł 204 rozporządzenia nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem nr 648/2005 w związku z art. 859 pkt 2 lit. c) rozporządzenia nr 2454/93 ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 444/2002, należy interpretować w ten sposób, że nie jest konieczne do powstania długu celnego zgodnie z tym art. 204, aby zainteresowani przedstawili organom celnym informacje o powodach przekroczenia terminu wyznaczonego w art. 356 rozporządzenia nr 2454/93 w brzmieniu zmienionym lub miejscu przebywania towarów w okresie od wygaśnięcia tego terminu do rzeczywistego przedstawienia tych towarów w urzędzie celnym przeznaczenia.

W istocie, gdy towary są przedstawiane w urzędzie przeznaczenia po upływie terminu wyznaczonego przez urząd wywozu, a przekroczenie tego terminu spowodowane zostało okolicznościami, które zostały odpowiednio usprawiedliwione zgodnie z wymogami urzędu przeznaczenia i niezależnymi od przewoźnika lub głównego zobowiązanego, uznaje się, że ten ostatni dotrzymał wyznaczonego terminu.

(por. pkt 43, 45; pkt 1 sentencji)

3. Artykuł 7 ust. 3 akapit pierwszy szóstej dyrektywy 77/388 w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych, zmienionej dyrektywą 2004/66, należy interpretować w ten sposób, że podatek od wartości dodanej jest należny, w sytuacji gdy dane towary przestają podlegać procedurom celnym określonym w tym artykule, nawet jeśli dług celny powstał wyłącznie na podstawie art. 204 rozporządzenia nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem nr 648/2005.

W istocie w sytuacji gdy rzeczony towar przestał podlegać tym procedurom w dniu jego powrotnego wywozu z uwagi na powstanie długu celnego, powinien być on uznany za będący przedmiotem „przywozu” w rozumieniu art. 2 pkt 2 szóstej dyrektywy.

Tymczasem zgodnie z owym art. 2 podatkowi od wartości dodanej podlega w szczególności przywóz towarów.

(por. pkt 47, 54, 55; pkt 2 sentencji)